സെന്റ് തോമസ് കോളജ് പാലാ ഓട്ടോണമസ്
അരുണാപുരം പി.ഒ., കോട്ടയം 686 574

October 2026
Vol. 3 Issue 1

പാലൈ
PALAI பாலை
ISSN No: 3049-0316

ആൺനോട്ടങ്ങളും പ്രതിരോധത്തിന്റെ അതിരുകളും: എം. സുകുമാരന്റെ 'പാറ'യിൽ

ബേബി റീന എസ്. *

സംഗ്രഹം

മലയാള സാഹിത്യത്തിലെ രാഷ്ട്രീയ നോവലുകളിൽ വർഗസമരത്തോടൊപ്പം ലിംഗഭേദ രാഷ്ട്രീയത്തെ പ്രതിപാദിക്കുന്ന പ്രമേയങ്ങൾ പലപ്പോഴും പുരുഷാധിപത്യ കാഴ്ചപ്പാടുകൾക്ക് വിധേയമാകാറുണ്ട്. 1970-ൽ എം. സുകുമാരൻ എഴുതിയ 'പാറ' എന്ന നോവലിനെ ആസ്പദമാക്കി, രാഷ്ട്രീയ ആഖ്യാനങ്ങളിലെ സ്ത്രീ പ്രതിനിധാനങ്ങളെയും പുരുഷകേന്ദ്രീകൃത ബോധങ്ങളെയും ആഴത്തിൽ പരിശോധിക്കുകയാണ് ഈ പ്രബന്ധം. കഥാസന്ദർഭങ്ങൾ, കഥാപാത്ര വിന്യാസം, ഘടനാപരമായ സവിശേഷതകൾ, പ്രയോഗങ്ങൾ, ഉദ്ധരണികൾ എന്നിവ വിശദമായി അപഗ്രഥിച്ചുകൊണ്ട് നോവലിലെ കുടുംബസങ്കൽപ്പങ്ങൾ, തൊഴിൽ അന്തരീക്ഷത്തിലെ ലിംഗപരമായ വേർതിരിവുകൾ, ലേബർ യൂണിയനുകളിലെയും അസോസിയേഷനുകളിലെയും സ്ത്രീസാന്നിധ്യം എന്നിവയിലെ ആൺഭാഷ്യങ്ങളെയും പ്രകടമായ ഇടതു-സ്ത്രീഭാവുകത്വത്തിന്റെ അതിരുകളെയും ഇവിടെ സമഗ്രമായി വിശകലനം ചെയ്യുന്നു.

താക്കോൽവാക്കുകൾ (Keywords): മലയാള രാഷ്ട്രീയ നോവൽ, ഇടതുപക്ഷ ഭാവുകത്വം, ആൺനോട്ടം, സ്ത്രീ പ്രതിനിധാനം, ലിംഗ രാഷ്ട്രീയം, വർഗസമരം, വാർപ്പുമാതൃകകൾ.

ആമുഖം: ഇടതുപക്ഷ ഭാവുകത്വവും മലയാള രാഷ്ട്രീയ നോവലുകളും

മലയാള കഥാ-നോവൽ ശാഖയിൽ തന്റേതായ ഏകാത്മകമായ കഥാപറച്ചിൽ രീതി കൊണ്ടും പ്രമേയപരമായ വേറിട്ട വഴികൊണ്ടും എടുത്തുപറയേണ്ട എഴുത്തുകാരനാണ് എം. സുകുമാരൻ. വ്യവസ്ഥിതിയോടും ഭരണകൂടഅനീതികളോടും നിസ്സഹായമായി ഏറ്റുമുട്ടുന്ന മനുഷ്യരുടെ വിപ്ലവാത്മകവും അതേസമയം ദുരന്തപൂർണ്ണവുമായ ജീവിതചിത്രങ്ങളാണ് അദ്ദേഹത്തിന്റെ രചനകളുടെ കാതൽ. 1970-ൽ പുറത്തിറങ്ങിയ 'പാറ' എന്ന നോവലും ഈ എഴുത്തുരീതിയുടെ തുടർച്ച തന്നെയാണ്. അധികം കഥാപാത്രങ്ങളില്ലാത്ത, ഏകമാനമായ ഘടനയിൽ കഥ പറയുന്ന രീതിയാണ് ഈ നോവൽ സ്വീകരിച്ചിട്ടുള്ളത്.

എന്നാൽ, ഇരുപതാം നൂറ്റാണ്ടിന്റെ ഉത്തരാർദ്ധത്തിൽ രൂപപ്പെട്ട ഇടതുപക്ഷ സാഹിത്യ ഭാവുകത്വം വർഗപോരാട്ടങ്ങൾക്ക് അമിത പ്രാധാന്യം നൽകിയപ്പോൾ, ലിംഗഭേദപരമായ അനീതികളെ കാണാതെ പോവുകയോ അല്ലെങ്കിൽ അവയെ പുരുഷാധിപത്യപരമായ മുൻവിധികളോടെ സമീപിക്കുകയോ ചെയ്തു

* അസിസ്റ്റന്റ് പ്രൊഫസർ, ഭാരത മാതാ കോളേജ്, തൃക്കാക്കര & ഗവേഷക, മഹാരാജാസ് കോളേജ് എറണാകുളം, Affiliated to MG University

ISSN No: 3049-0316 വാല്യം 3 ലക്കം 1 ഒക്ടോബർ 2026

എന്ന വിമർശനം ശക്തി പ്രാപിച്ചിട്ടുണ്ട്. 'പാറ' എന്ന നോവലിനെ ഈയൊരു നിരീക്ഷണപ്പാതയിലൂടെ പരിശോധിക്കുമ്പോൾ, രാഷ്ട്രീയമായ പ്രതിരോധത്തിന്റെ ഭാഷ സംസാരിക്കുന്ന എഴുത്തുകാരന്റെ ആഖ്യാനത്തിൽ പോലും പരമ്പരാഗതമായ ആൺനോട്ടങ്ങളും സ്ത്രീവിരുദ്ധമായ വാർപ്പ് സങ്കൽപ്പങ്ങളും എത്രത്തോളം ആഴത്തിൽ വേരുന്നിയിരിക്കുന്നു എന്ന് കണ്ടെത്താനാകും.

നോവലിന്റെ പ്രമേയ വിശകലനവും കഥാസംഗ്രഹവും

പാലക്കാട് സ്വദേശിയായ വാസു എന്ന യുവാവും അയാളുടെ കുടുംബവുമാണ് നോവലിന്റെ കേന്ദ്ര പ്രമേയം. വാസു പത്താം ക്ലാസ് പലവട്ടം എഴുതിയെങ്കിലും വിജയിച്ചിട്ടില്ല. അയാൾക്ക് ആകെയുള്ളത് അമ്മയും ഒൻപത് വയസ്സിന് മൂത്ത സഹോദരിയായ രാജേടത്തിയുമാണ്. സ്വന്തമായി കുറച്ച് കൃഷിസ്ഥലമുണ്ടെങ്കിലും വാസു ജോലി തേടി അലയുകയാണ്. രാജേടത്തി അടുത്തുള്ള പോസ്റ്റ് ഓഫീസിൽ ജീവനക്കാരിയാണ്; അവർക്ക് ഹൃദയസംബന്ധമായ അസുഖമുണ്ട്. അനുദിനം ആരോഗ്യം ക്ഷയിച്ചു വരുന്ന അവസ്ഥയിലാണ് അവർ.

ഇതിനിടയിൽ വാസുവിന് തിരുവനന്തപുരത്ത് സർക്കാർ സർവീസിൽ താൽക്കാലികമായി ശിപായി ജോലി ലഭിക്കുന്നു. സ്ഥാപനത്തിലെ നിഷ്ഠുരനായ ഡയറക്ടറുടെ പ്രീതി സമ്പാദിച്ചാൽ ജോലി സ്ഥിരമാകുമെന്നും ഉമസ്തനായി സ്ഥാനക്കയറ്റം കിട്ടുമെന്നും അയാൾ കണക്കുകൂട്ടുന്നു. ഒരു ലോഡ്ജിൽ താമസിക്കുന്ന വാസുവിന് എങ്ങനെയെങ്കിലും ജീവിതത്തിൽ രക്ഷപ്പെടണമെന്നാണ് ആഗ്രഹം. ഓഫീസിൽ ഡയറക്ടറുടെ സ്വജനപക്ഷപാതത്തിനും ക്രൂരതകൾക്കുമെതിരെ മോഹൻദാസിന്റെ നേതൃത്വത്തിൽ യൂണിയൻ ശക്തമായ സമരം ആരംഭിക്കുന്നു. എന്നാൽ വാസു ആത്മാഭിമാനം പണയം വെച്ച് ഡയറക്ടറുടെ വീട്ടുജോലികളും സ്വകാര്യ ആവശ്യങ്ങളും നിർവ്വഹിച്ചുകൊടുത്ത് 'വിടുവേല' ചെയ്ത് ഗ്രഡ്ബുക്കിൽ കയറാൻ ശ്രമിക്കുന്നു.

ഇതിനിടയിൽ നാട്ടിൽ വാസുവിന്റെ അമ്മ മരിക്കുന്നു. പണം പിരിച്ചുനൽകി എല്ലാ സഹായങ്ങളും ചെയ്ത് വാസുവിനെ നാട്ടിലേക്ക് അയക്കുന്നത് യൂണിയൻ പ്രവർത്തകരും മോഹൻദാസുമാണ്. അമ്മ മരിച്ചതോടെ ഒറ്റയ്ക്കായ രാജേടത്തിയെ വാസു തിരുവനന്തപുരത്തേക്ക് കൊണ്ടുവരുന്നു. മോഹൻദാസിന്റെ പരിചയത്തിലുള്ള ഡോക്ടറെ കാണിക്കുന്നതിനിടയിൽ രാജേടത്തിയും മരണപ്പെടുന്നു. ഈ സമയത്തും വേണ്ട സഹായങ്ങളെല്ലാം ചെയ്യുന്നത് മോഹൻദാസും യൂണിയൻ പ്രവർത്തകരുമാണ്. തുടർന്നുള്ള ഘട്ടത്തിൽ ഓഫീസിലെ സമരം കൂടുതൽ രൂക്ഷമാകുന്നു. ആദ്യ ഘട്ടങ്ങളിൽ ഒഴിഞ്ഞുമാറിയ വാസു, ഒടുവിൽ താൻ ആർക്കൊപ്പമാണ് നിൽക്കേണ്ടത് എന്ന് തീരുമാനിക്കുകയും ഡയറക്ടർക്കെതിരെ സമരസഖാക്കൾക്കൊപ്പം അണിനിരക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. മോഹൻദാസിനെ ഡയറക്ടർ സസ്പെൻഡ് ചെയ്യുന്നതോടെ, വിപ്ലവം പറഞ്ഞിരുന്ന ചില അസോസിയേഷൻ നേതാക്കളും ജീവനക്കാരും മോഹൻദാസിനെയും സമരത്തെയും വഞ്ചിച്ച്, മാപ്പെഴുതി ജോലിയിൽ പ്രവേശിക്കുന്നു. മോഹൻദാസ് ഒറ്റപ്പെടുന്നു. തുടർന്ന് വാസുവിന് പിരിച്ചുവിടൽ ഉത്തരവ് ലഭിക്കുകയും അയാൾ നാട്ടിലേക്ക് മടങ്ങുകയും ചെയ്യുന്നു. ആരുമില്ലാത്ത അവസ്ഥയിൽ സ്വന്തം തരിശുനിലത്ത് രണ്ട് കിണറുകൾ കുഴിച്ച് കൃഷി ചെയ്യാൻ ഒരുങ്ങുന്ന വാസു തോൽക്കാൻ കൂട്ടാക്കാതെ വീണ്ടും പോരാടാൻ തുടങ്ങുന്നുവെന്ന സന്ദേശത്തോടെയാണ് നോവൽ അവസാനിക്കുന്നത്.

കുടുംബം, സ്വാശ്രയത്വം, പുരുഷകേന്ദ്രീകൃത നിലപാടുകൾ

'പാറ'യിലെ സ്ത്രീ കഥാപാത്രങ്ങൾ തികച്ചും പരിമിതമാണ്. മുഖ്യമായി അമ്മ, സഹോദരി രാജേടത്തി, വാസുവിന്റെ പ്രണയമെന്ന് കരുതുന്ന സൗദാമിനി, അയൽവാസിയായ കേശവൻനായരുടെ ഭാര്യ കാർത്ത്യായനി, സഹായിയായ അമ്മുത്തള്ള, ഓഫീസിലെ സ്റ്റെനോഗ്രാഫറായ കമലാക്ഷി എന്നിവരാണ് അവർ. ഇതിൽ കുടുംബാംഗങ്ങളായ അമ്മയും രാജേടത്തിയും നന്മയുടെയും ത്യാഗത്തിന്റെയും പരമ്പരാഗത പ്രതിരൂപങ്ങളായി മാത്രം നിലകൊള്ളുന്നു.

1. സ്വന്തം നിലപാടുകളില്ലാത്ത സ്ത്രീരൂപങ്ങൾ

അമ്മയും ജ്യേഷ്ഠത്തിയും പാരമ്പര്യത്തിന്റെ ചിട്ടവട്ടങ്ങളെ ലംഘിക്കാതെ, സ്വന്തമായ ആഗ്രഹങ്ങളെല്ലാം മാറ്റിവെച്ച് കുടുംബത്തിന്റെയും മകന്റെയോ സഹോദരന്റെയോ നന്മയ്ക്കായി മാത്രം നിലകൊള്ളുന്ന പരമ്പരാഗത വേഷങ്ങളാണ്. സ്വന്തമായ ആഗ്രഹങ്ങളോ നിലപാടുകളോ പങ്കുവെക്കാൻ അവർക്ക് സാധിക്കുന്നില്ല. അമ്മ പ്രകടിപ്പിക്കുന്ന ഏക ആഗ്രഹം അവർ നട്ടുവളർത്തിയ മാവ് തന്നെ അവർ മരിച്ചാൽ സംസ്കാരത്തിനായി

 ISSN No: 3049-0316

ഉപയോഗിക്കണം എന്നത് മാത്രമാണ്. ജീവിച്ചിരിക്കുമ്പോൾ സ്വന്തമായ വ്യക്തിത്വമോ ആഗ്രഹങ്ങളോ പ്രകടിപ്പിക്കാൻ അനുവദിക്കപ്പെടാത്ത സ്ത്രീക്ക്, മരണശേഷമുള്ള ആഗ്രഹങ്ങൾ മാത്രമാണ് സാഹിത്യത്തിൽ ബാക്കിയാകുന്നത് എന്നത് ശ്രദ്ധേയമാണ്.

2. സ്വാശ്രയത്വമില്ലായ്മയും ആൺ-അധികാരത്തോടുള്ള ഒത്തുതീർപ്പും

സ്വന്തമായി കൃഷി ചെയ്യാവുന്ന ഭൂമിയുണ്ടായിരുന്നിട്ടും അത് ചെയ്യാനോ, അല്ലെങ്കിൽ വാസുവിനെ കൃഷിയിലേക്ക് തിരിച്ചുവിട്ട് സ്വയംപര്യാപ്തത നേടാനോ ഈ സ്ത്രീ കഥാപാത്രങ്ങൾ മുതിരുന്നില്ല. പുരുഷാധിപത്യ പരമായ കുടുംബ വ്യവസ്ഥയ്ക്കുള്ളിൽ സ്വയം സമർപ്പിച്ച് പിന്നിലേക്ക് പോകാനാണ് അവർ ശ്രമിക്കുന്നത്. കുടുംബത്തിന്റെ നിയന്ത്രണം കുറച്ചുകൂടി യാഥാർത്ഥ്യബോധത്തോടെ അവർ ഏറ്റെടുത്തിരുന്നെങ്കിൽ കഥാഗതി തന്നെ മാറിമറിയുമായിരുന്നു. ചികിത്സ എന്ന അടിയന്തര പ്രാധാന്യമുള്ള കാര്യം പോലും അവർ മാറ്റിവെക്കുന്നു. 32 വയസ്സുവരെ മാത്രമേ തനിക്ക് ആയുസ്സുള്ളൂ എന്ന് ജാതകത്തിൽ പറഞ്ഞിട്ടുണ്ടെന്ന ന്യായീകരണം രാജേടത്തി ഉന്നയിക്കുന്നത് ഇതിന് തെളിവാണ്. അതായത്, ശാസ്ത്രീയമായ ചികിത്സ തേടുന്നതിനേക്കാൾ അന്ധവിശ്വാസങ്ങളിലോ വിധിവൈപരീത്യങ്ങളിലോ വിശ്വസിച്ച് സ്വന്തം ജീവിതം നിഷ്ക്രിയമാക്കുകയാണവർ.

3. സഹോദരസ്നേഹത്തിലെ ശുദ്ധമായ പുരുഷസ്വാർത്ഥത

സഹോദരിയെ ചികിത്സയ്ക്ക് കൊണ്ടുപോകുമ്പോൾ വാസുവിൽ നിറയുന്നത് സഹോദരസ്നേഹമാണെന്ന് തോന്നാമെങ്കിലും, അതിനുള്ളിൽ പുരുഷന്റെ സ്വാർത്ഥമായ ആവശ്യങ്ങൾ ഒളിഞ്ഞിരിപ്പുണ്ട്. നോവലിൽ വാസു ആത്മഗതം ചെയ്യുന്നത് കാണുക:

"ആ രാജേടത്തി മാത്രമേ ഇനിയൊരു തണലായുള്ളൂ. ആ തണൽ നഷ്ടപ്പെടുത്തിക്കൂടാ..."

"രാജേടത്തി ജീവിക്കണം... തനിക്കൊരു താങ്ങായി." (പേജ് 99)

സഹോദരിയുടെ സ്വതന്ത്രമായ നിലനിൽപ്പോ ജീവിതമോ അല്ല വാസു കാംക്ഷിക്കുന്നത്; മറിച്ച് തനിക്കൊരു തണലായും താങ്ങായും ഒരു സ്ത്രീ കൂടെ വേണം എന്ന സ്വാർത്ഥ ചിന്തയാണ്. പുരുഷകേന്ദ്രീകൃത വ്യവസ്ഥയിൽ സ്ത്രീ എപ്പോഴും പുരുഷന്റെ വൈകാരികവും ഭൗതികവുമായ താങ്ങായി മാറാൻ ബാധ്യസ്ഥയാണെന്ന ചിന്ത തന്നെയാണ് ഇവിടെയും തെളിയുന്നത്.

4. തൊഴിലിടം, സ്ത്രീ ആവിഷ്കാരം, ആൺനോട്ടങ്ങൾ

കുടുംബാന്തരീക്ഷത്തിന് പുറത്തുള്ള സ്ത്രീകളെ നോവലിൽ ചിത്രീകരിച്ചിരിക്കുന്നത് തികച്ചും ആൺകോയ്മ ബോധത്തോടെയും മുൻവിധികളോടെയുമാണ്.

1. കമലാക്ഷിയും 'വഞ്ചകിയായ സ്ത്രീ' എന്ന വാർപ്പ് മാതൃകയും

ഓഫീസിലെ സ്റ്റെനോഗ്രാഫറായ കമലാക്ഷി നിഷ്ഠുരനായ ഡയറക്ടറുടെ പ്രീതി നേടിയ വ്യക്തിയാണ്. ഡെസ്പാച്ചിലെ ജീവനക്കാരൻ ജോസഫ് മരിച്ച ദിവസം അനുശോചനയോഗം കൂടാൻ എല്ലാവരും പുറത്ത് ഒന്നിച്ച ദിവസം കമലാക്ഷി ഓഫീസിലെ മറ്റൊരു ജീവനക്കാരനുമായി പ്രണയലീലയിൽ ഏർപ്പെടുന്നു. ഡയറക്ടറുടെ കണ്ണടയെടുക്കാൻ തിരിച്ചുവരുന്ന വാസു ഇത് കാണുന്നുണ്ട്. പിന്നീട് ഈ പ്രണയപുരുഷൻ കമലാക്ഷിയെ ഉപേക്ഷിച്ച് മറ്റൊരു സ്ത്രീയെ വിവാഹം കഴിക്കുന്നുമുണ്ട്.

കമലാക്ഷിയെക്കുറിച്ചും മറ്റ് സ്ത്രീ ജീവനക്കാരെക്കുറിച്ചുമുള്ള വാസുവിന്റെ മാനസിക വ്യാപാരങ്ങളിലെല്ലാം പുരുഷന്റെ ഒളിഞ്ഞുനോട്ടവും അവിശ്വാസവും നിറഞ്ഞുനിൽക്കുന്നു. നോവലിലെ വരികൾ ശ്രദ്ധിക്കുക:

"പക്ഷേ, ഒരുകാര്യം മറക്കരുത്. കമലാക്ഷി ഡയറക്ടറുടെ സ്റ്റെനോഗ്രാഫറാണ്. പി.എ. കഴിഞ്ഞാൽ അടുത്ത സ്ഥാനം അവർക്കാണ്. അവർ വിചാരിച്ചാൽ ചിലതൊക്കെ നടന്നു എന്നുവരും. തനിക്ക് കമലാക്ഷിയെപ്പറ്റി പറഞ്ഞുനടക്കാനുള്ള ധൈര്യമുണ്ടാവില്ല. കാരണം, അവർ സ്ത്രീയാണ്... നുണ പ്രചരിപ്പിക്കാൻ കഴിവുണ്ടാവും. നല്ലൊരു സന്ദർഭം നോക്കി ഡയറക്ടറോട് തന്നെപ്പറ്റി എന്തെങ്കിലും പറഞ്ഞു കൊടുത്താൽ മതി. സംശയത്തിന്റെ വിത്ത് ഡയറക്ടറുടെ മനസ്സിൽക്കിടന്നു വളരും... ഒടുവിൽ അസോസിയേഷനിൽ അംഗമായതും മോഹൻദാസുമായുള്ള പരിചയവും കണ്ടുപിടിക്കപ്പെടും. അതോടെ തിരശ്ശീല വീഴുന്നു..." (പേജ് 88)

ഇവിടെ "അവർ സ്ത്രീയാണ്... നഗ്ന പ്രചരിപ്പിക്കാൻ കഴിവുണ്ടാവും" എന്ന പരാമർശം തികച്ചും സ്ത്രീവിരുദ്ധവും പുരുഷാധിപത്യപരമായ പൊതുബോധത്തിൽ നിന്ന് ഉരുത്തിരിഞ്ഞതുമാണ്. നഗ്ന പ്രചരിപ്പിക്കുന്നത് സ്ത്രീകളുടെ സഹജസ്വഭാവമാണെന്ന വാർപ്പുമാതൃക സൃഷ്ടിക്കുകയാണ് ഇവിടെ ആഖ്യാതാവ് ചെയ്യുന്നത്.

2. സാമൂഹിക രൂപീകരണങ്ങളിലെ ലിംഗപരമായ മുൻവിധികൾ

സമൂഹത്തിലെ മറ്റ് സ്ത്രീകളെ നോക്കിക്കാണുന്നതിലും വാസുവിന്റെ കാഴ്ചപ്പാടിൽ ആൺകോയ്മ നിറഞ്ഞുനിൽക്കുന്നുണ്ട്. ക്ഷേത്രത്തിലെ പൂജാരിയുടെ മകളെക്കുറിച്ചുള്ള പരാമർശം നോക്കുക:

"ഉച്ചപ്പൂജയ്ക്ക് ഇനിയും അരമണിക്കൂർ കഴിയണം. പൂജാരി തിടപ്പള്ളിയിൽ നിവേദ്യമുണ്ടാക്കുന്ന തിരക്കിലാണ്. മകൾ അലമേലു മുറ്റം അടിച്ചുവാരുന്നു. പൂജാരിയുടെ ഏകമകളാണ് അലമേലു. വയസ്സ് ഇരുപത്തിരണ്ടു കഴിഞ്ഞിട്ടും വിവാഹം കഴിഞ്ഞിട്ടില്ല. ആരും അവളെ വിവാഹം കഴിക്കുകയുമില്ല. കാരണം അവൾ ഊമയാണ്." (പേജ് 23)

ഊമയായ ഒരു പെൺകുട്ടിയെ പുരുഷന്മാർ ആരും വിവാഹം കഴിക്കില്ല എന്ന അടിയുറച്ച സാമാന്യവൽക്കരണം ആഖ്യാതാവിന്റെ മുൻവിധിയെയാണ് വ്യക്തമാക്കുന്നത്.

രാഷ്ട്രീയ പ്രസ്ഥാനങ്ങളും സ്ത്രീകളുടെ അസാന്നിധ്യവും

എം. സുകുമാരന്റെ നോവലുകളിലെ പ്രധാന തീം വ്യവസ്ഥിതിക്കെതിരെയുള്ള തൊഴിലാളിവർഗ്ഗ പോരാട്ടമാണ്. എന്നാൽ ഈ വിപ്ലവ പ്രസ്ഥാനങ്ങളിൽ സ്ത്രീകളുടെ പങ്കാളിത്തത്തെക്കുറിച്ച് നോവൽ നൽകുന്ന സൂചനകൾ തികച്ചും നിരാശാപരമാണ്.

1. ലേബർ യൂണിയനുകളും സ്ത്രീ വിരുദ്ധ ആഖ്യാനങ്ങളും

നൂറുകണക്കിന് ജീവനക്കാരുള്ള ഒരു സർക്കാർ സ്ഥാപനത്തിൽ സ്ത്രീകൾ യൂണിയൻ സമരങ്ങളെ പുച്ഛത്തോടെയാണ് കാണുന്നത് എന്ന ആഖ്യാനമാണ് നോവൽ മുന്നോട്ടുവെക്കുന്നത്. അസോസിയേഷന്റെ ചരിത്രം വിവരിക്കുന്ന ഭാഗത്ത് നോവലിൽ പറയുന്നു:

"അഞ്ചാറു വർഷങ്ങൾക്ക് മുൻപുവരെ അസോസിയേഷന്റെ സ്ഥിരം പ്രസിഡന്റായിരുന്നു. ഒരു തിരഞ്ഞെടുപ്പിൽ തോറ്റപ്പോൾ കാലുമാറി ഡയറക്ടർമാരെ പ്രീതിപ്പെടുത്തി പ്രമോഷൻ വാങ്ങിച്ചു. പത്തിരുനൂറിൽപ്പരം സ്ത്രീകളുണ്ട്. സുഖമനുഭവിക്കുന്നവർ അവരാണ് ഓവർടൈം ഇരിക്കേണ്ട. ആർക്കും പരിഭവവുമില്ല. സഹായിക്കാൻ പെൺകോന്തന്മാരുണ്ട്. അസോസിയേഷനെ പുച്ഛമാണവർക്ക്. വരിസംഖ്യ തരുന്നതുതന്നെ വളരെ വിമ്മിഷ്ടപ്പെട്ടിട്ടാണ്."

"ഡിഗ്രി കോഴ്സും കംപ്ലീറ്റ് ചെയ്ത് നേരേ ഈ ഓഫീസിലേക്കാണ് കയറിവരുന്നത്. തുടക്കത്തിൽ ആകർഷകമായ ശമ്പളമുണ്ട്. കാട്ടുമൃഗങ്ങളെ കൂട്ടിനകത്തേക്ക് ആകർഷിക്കുന്നത് ഇറച്ചി തൂക്കിക്കെട്ടിയിട്ടാണ്. അസോസിയേഷൻ തളരുകയായിരുന്നു. താത്പര്യമുള്ള അപൂർവം ചിലർ ഓടിനടന്നു. സ്ത്രീകൾക്ക് ഒട്ടും താത്പര്യമില്ല. അവർക്ക് താത്പര്യമുള്ളത് വിലകൂടിയ സാരികളിലും വരാനിരിക്കുന്ന ഐ.എ.എസ്സുകാരായ ഭർത്താക്കന്മാരിലുമാണ്. വിവാഹാലോചനയുമായി വന്നവർക്കൊന്നും സ്റ്റാറ്റസ്സില്ലെന്നും പറഞ്ഞ് അന്തസ്സിന്റെ ഉയർന്ന കൊമ്പിലേക്കുന്നംവെച്ചു ചാടി, എവിടെയും തങ്ങാതെ, അവസാനം ഭക്തിമാർഗത്തിന്റെ മുറ്റത്ത് വീണുകിടക്കുന്ന ഹതഭാഗ്യകളുമുണ്ടക്കൂട്ടത്തിൽ." (പേജ് 64)

വർഗബോധമോ രാഷ്ട്രീയചിന്തയോ ഇല്ലാത്തവരും, വിലകൂടിയ സാരികളിലും ഉന്നതന്മാരായ ഭർത്താക്കന്മാരിലും മാത്രം ശ്രദ്ധ കേന്ദ്രീകരിക്കുന്ന ഉപഭോഗ സംസ്കാരത്തിന്റെ വക്താക്കളായും സ്ത്രീകളെ ചിത്രീകരിക്കുന്നത് വഴി വിപ്ലവപ്രസ്ഥാനങ്ങളിൽ നിന്നുള്ള സ്ത്രീകളുടെ പുറന്തള്ളലിന് വ്യാകരണമൊരുക്കുകയാണ് എഴുത്തുകാരൻ ചെയ്യുന്നത്.

2. സമരാന്തരീക്ഷത്തിലെ സ്ത്രീകളുടെ അസാന്നിധ്യം

സമരത്തിന്റെ നിർണായക ഘട്ടങ്ങളിലും സ്ത്രീ കഥാപാത്രങ്ങൾ തികച്ചും സ്വാർത്ഥമതികളായി പെരുമാറുന്നു എന്ന ആഖ്യാനമാണുള്ളത്:

"വൈകുന്നേരം അസോസിയേഷൻ ഓഫീസിന്റെ മുൻപിൽ വച്ചു തന്നെ ജനറൽബോഡി കൂടി. പതിവായി കൂടുന്ന അൻപതുപേർ അന്നുമുണ്ടായിരുന്നു. അവഗണിക്കപ്പെട്ടവരിൽ പതിനാലുപേർ സ്ത്രീകളാണ്.

ബാക്കിയുള്ളവരൊക്കെ എത്തിയിരുന്നു. പതിവായി ജനറൽബോഡി നടക്കുമ്പോൾ എത്തിനോക്കാത്തവരാണ് ഇവരൊക്കെ, സ്വന്തം കാര്യത്തിന്റെ വക്കിൽ ഉറുമ്പരിച്ചുതുടങ്ങിയപ്പോൾ ഓടിപ്പിടഞ്ഞെത്തിയിരിക്കുന്ന സ്ത്രീകൾ അഞ്ചുമണിക്കിറങ്ങിപ്പോയി; അസോസിയേഷൻകാർ വേണ്ടതു ചെയ്യും എന്ന മട്ടിൽ." (പേജ് 156)

അതുപോലെ തന്നെ സമരജാഥ നടക്കുമ്പോഴും സ്ത്രീകളാരും പങ്കെടുന്നില്ലെന്ന് മാത്രമല്ല, അതിനെ കുറ്റപ്പെടുത്തുന്ന കാഴ്ചയും നോവലിലുണ്ട്:

"സ്ത്രീകൾ അഞ്ചുമണിക്കിറങ്ങി തെക്കേ ഗേറ്റിലൂടെ കടന്നുപോകുന്നതു കമ്മിറ്റിക്കാർ നോക്കിനിന്നു. ചിലർ പിറുപിറുത്തു." (പേജ് 163)

"ഗെയിറ്റിൽ കൂടിനിൽക്കുമ്പോൾ യാതൊരു കൂസലുമില്ലാതെ കടന്നുപോകുന്ന സ്ത്രീകളെ ചിലർ തെറി പറഞ്ഞു. അവർ കേട്ടതായി ഭാവിച്ചില്ല. ഇതൊക്കെ വെറും നിസ്സാരം എന്ന മട്ടാണ്." (പേജ് 182)

സമരത്തെ അവഗണിച്ചു കടന്നുപോകുന്ന സ്ത്രീകൾ തെറിവിളികൾ കേട്ടിട്ടും പ്രതികരിക്കാതെ പോകുന്നവരാണ് എന്ന് ചിത്രീകരിക്കുമ്പോൾ, പുരുഷന്മാരുടെ സമരത്തോടുള്ള സ്ത്രീകളുടെ നിസ്സംഗതയെ പൊതു ധാർമ്മികതയുടെ പ്രശ്നമായി മാറ്റുകയാണ് ആഖ്യാതാവ് ചെയ്യുന്നത്.

ഉപസംഹാരം

എം. സുകുമാരന്റെ 'പാറ' വർഗപരമായ ചൂഷണങ്ങൾക്കും വ്യവസ്ഥിതിയുടെ അനീതികൾക്കുമെതിരെ ശക്തമായി ശബ്ദമുയർത്തുന്ന ഒരു പ്രഭാവമുള്ള രാഷ്ട്രീയ നോവലാണ്. എന്നാൽ നോവലിന്റെ ഉൾത്തളങ്ങളിലേക്ക് ഇറങ്ങിച്ചെല്ലുമ്പോൾ, അത് പ്രതിനിധീകരിക്കുന്ന വിപ്ലവ രാഷ്ട്രീയത്തിന്റെ ലിംഗപരമായ പരിമിതികൾ വ്യക്തമായി പുറത്തുവരുന്നു. നോവലിലെ കുടുംബപശ്ചാത്തലത്തിലും തൊഴിലിടങ്ങളിലും പ്രക്ഷോഭ രംഗങ്ങളിലും സ്ത്രീകളെ ചിത്രീകരിക്കുന്നത് തികച്ചും ആൺകേന്ദ്രീകൃതമായ വാർപ്പുമാതൃകകളെ (Stereotypes) മുൻനിർത്തി മാത്രമാണ്.

കുടുംബത്തിലെ സ്ത്രീകൾ നിഷ്ക്രിയരും തണൽ നൽകേണ്ട ഉപകരണങ്ങളുമായി ചുരുങ്ങുമ്പോൾ, തൊഴിലെടുക്കുന്ന സ്ത്രീകൾ രാഷ്ട്രീയ ബോധ്യമില്ലാത്തവരും, ഉപഭോഗ സംസ്കാരത്തിന് അടിമപ്പെട്ടവരും, വഞ്ചകരുമായി ചിത്രീകരിക്കപ്പെടുന്നു. ചുരുക്കത്തിൽ, വർഗ പോരാട്ടങ്ങളെ ഉദാത്തവൽക്കരിക്കുമ്പോൾ തന്നെ ലിംഗഭേദപരമായ സമത്വത്തെയും സ്ത്രീകളുടെ രാഷ്ട്രീയം കാണാതെ പോകുന്ന, പുരുഷാധിപത്യ നോട്ടങ്ങളോട് ഒത്തുതീർപ്പു നടത്തുന്ന ഇടതു-ഭാവുകത്വത്തിന്റെ അതിരുകളെ വ്യക്തമായി പ്രതിഫലിപ്പിക്കുന്നുണ്ട് 'പാറ' എന്ന നോവൽ.

ഗ്രന്ഥസൂചി

1. സുകുമാരൻ, എം. (2022). പാറ. കോഴിക്കോട്: മാതൃഭൂമി ബുക്സ്.